

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
20. juni 2011

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-371/10	National Grid Indus B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond / kantoor Rotterdam Sagen vedrører: Kan et selskab, når den medlemsstat, hvori det blev stiftet, som følge af, at selskabet flytter sit faktiske hovedsæde fra denne stat til en anden medlemsstat, pålægges selskabet en exitskat, på fællesskabsrettens nuværende udviklingsstrin påberåbe sig artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) over for fra flytningsstaten? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: strider en exitskat som den foreliggende, der inddrager kapitalgevinsten af de aktiver, som selskabet har flyttet, svarende til de aktiver, man har konstateret eksisterede på fraflytningstidspunktet – og som opkræves uden at der gives henstand eller mulighed for at tage hensyn til senere værditab – imod artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) i den forstand, at exitskatten ikke kan begrundes med det argument, at det er nødvendigt at fordele beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne? Påvirkes svaret på det forudgående spørgsmål også af, at den pågældende exitskat vedrører en (valuta-)gevinst, som er opstået under nederlandsk skattejurisdiktion, og at en sådan gevinst som følge af de skatteregler, der gælder i tilflytningsstaten, ikke er synlig dér?	MF	21.06.11
T-82/09	Dennekamp mod Parlamentet Påstand: Den 20. oktober 2008 begærede sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001 ved Europa-Parlamentet aktindsigt i i) alle dokumenter, som viser, hvilke parlamentsmedlemmer (MEP'ere) der også er omfattet af den supplerende pensionsordning, ii) en liste over navne på	MF	28.06.11

	<p>de MEP'ere, som den 1. september 2005 var omfattet af den supplerende pensionsordning, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer, som er omfattet af den supplerende pensionsordning, og for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag.</p> <p>Parlamentet afslog sagsøgerens begæring, og bekræftede dette afslag i dets afgørelse af 17. december 2008.</p> <p>Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentets afgørelse A(2008) 22050 af 17. december 2008 om afslag på aktindsigt, som begæret af sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.</p>		
--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-204/09	<p>Flachgas Torgau mod Tyskland</p> <p>Sagen vedrører: Skal art. 2, nr. 2, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF fortolkes således, at alene sådanne organer eller institutioner, som det i henhold til medlemsstatens lovgivning påhviler at træffe den endelige (bindende) afgørelse i lovgivningsproceduren, udøver lovgivende myndighed også af sådanne organer eller institutioner, som medlemsstatens lovgivning giver beføjelser og ret til deltagelse i lovgivningsproceduren, navnlig ved at fremsætte lovforslag og fremsætte udtalelser til lovforslag? Vil medlemsstaterne kun kunne bestemme, at definitionen på offentlige myndigheder ikke omfatter organer eller institutioner, når de udøver dømmende eller lovgivende myndighed, hvis deres forfatningsmæssige bestemmelser på datoen for direktivets udstedelse ikke samtidigt indeholder en adgang til klage og domstolsprøvelse som omhandlet i art. 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF?</p>	GA	22.06.11
C-346/09	<p>Staat der Nederlanden mod Denkvit Nederland m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal fællesskabsretten, herunder direktiv 90/425/EØF om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked, beslutning 94/381 om bestemte beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til bovin spongiform encephalopati og opfodring af pattedyr og beslutning 200/766/EF om forbud mod forarbejdet animalsk protein fortolkes således, at den er til hinder for et nationalt forbud som omhandlet i artikel 2 i den foreløbige forbudsordning, der til beskyttelse mod BSE forbyder produktion af og handel med animalske proteiner bestemt til foder til husdyr, idet dette forbud allerede trådte i kraft den 15. November 2000 (altså før beslutning 2000/766/EF) og midlertidigt (indtil beslutning 2000/766/EF af 29.12.2000) også gjaldt for fiskemel og dicalciumphosphat?</p>	Dom	22.06.11
C-399/09	<p>Marie Landtová mod Česká správa sociálního zabezpečení</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, navnlig bilag III, del A, punkt 6, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, litra c), artikel 10, artikel 46 og art. 12 EF.</p>	Dom	22.06.11
C-404/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: Kommissionen har bl.a. nedlagt påstand om at Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter: artikel 2, 3 og artikel 5, stk. 1 og 3, idirektiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EØF; artikel 6, stk. 2, 3, og 4, sammenholdt med artikel 7 i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.</p>	GA	28.06.11

	<p>Kommissionen har fået kendskab til, at selskabet Minero Siderúrgica de Ponferrada (MSP) driver flere kulminer i åbne brud, der kan påvirke naturgoderne i den som område af fællesskabsinteresse□ foreslåede lokalitet »Alto Sil« (ES0000210), der er beliggende i provinsen León i den nord-østlige del af den selvstyrende□ region Castilla y León. Disse oplysninger bekræfter ikke blot, at der findes adskillige kulminer i åbne brud, men ligeledes, at minedriften i åbne brud vil fortsætte i form af nye miner, der allerede er blevet godkendt, eller som er ved at blive godkendt [...]</p>		
C-380/09 P	<p>Melli Bank plc mod Rådet (appel)</p> <p>Påstand: Ophæve den appellerede dom. Tage sagsøgerens påstande i de forenede sager T-246/08 og T-332/08 til følge. Annullere punkt 4 i afsnit B i bilaget til Rådets afgørelse nr. 2008/475/EF om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som dette relaterer til Melli Bank plc, tilsidesætte artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007/EF, såfremt Domstolen anser forordningens artikel 7, stk. 2, litra d), for bindende,</p>	GA	28.06.11
C-548/09 P	<p>Bank Melli Iran mod Rådet (appel)</p> <p>Påstand: Dommen afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet, og forkyndt for appellanten den 15. oktober 2009 ophæves; og der gives appellanten medhold i de påstande, der nedlægges for Retten.</p> <p>Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har anset pligten til at foretage en individuel underretning i artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 423/2007 (1) for en væsentlig formalitet, hvis manglende overholdelse medfører, at retsakten skal annulleres. Meddelelsen om afgørelsen om indefrysning af midler, som blev givet til appellansens franske filial i Paris af det franske banktilsyn, men ikke af Rådet, opfylder således ikke de krav til underretning, som er fastsat i forordningen, og udgør en tilsidesættelse af en af Fællesskabets ufravigelige retsforskrifter.</p> <p>Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af retsgrundlaget for forordning nr. 423/2007. Ved at acceptere, at den nævnte forordning og den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget med kvalificeret flertal alene på grundlag af artikel 60 og 301 EF, har Retten tilsidesat væsentlige formkrav i traktaten. Eftersom denne forordning og denne afgørelse nemlig vedrører enheder, som er involveret i, har direkte tilknytning til eller yder støtte til den nukleare spredning, ligger disse tekster uden for anvendelsesområdet for artikel 60 og 301 EF; der burde ligeledes være henvist til artikel 308 EF, som kræver enstemmighed.</p> <p>Med det tredje anbringende har Bank Melli Iran gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af begreberne retten til forsvar og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet den har anset sig for at være i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en prøvelse uden fra Rådet at have modtaget nogen former for beviser, som støtter begrundelsen for den anfægtede afgørelse, hverken før eller efter</p>	GA	28.06.11

	sagens anlæg.		
C-83/10	<p>María del Mar Pato Barreiro, m.fl. mod Air France</p> <p>Sagen vedrører: Skal begrebet ”aflysning” som defineret i artikel 2, litra l), fortolkes således, at det udelukkende vedrører situationer, hvor flyet ikke afgår på det planlagte tidspunkt, eller omfatter det alle omstændigheder, der medfører, at det pågældende fly, hvortil der var reservationer, afgår, men ikke når frem til bestemmelsesstedet, herunder situationer, hvor flyet er nødsaget til at vende tilbage til afgangslufthavnen af tekniske årsager? Skal begrebet ”yderligere kompensation” i artikel 12 i forordning nr. 261/2004/EF (om luftfart — boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — fastlæggelse af sanktioner) fortolkes således, at bestemmelsen giver den nationale domstol adgang til i tilfælde af aflysninger at tilkende erstatning for skade og tab, herunder torterstatning, som følge af misligholdelsen af en kontrakt om flytransport efter de kriterier der er fastsat i national lovgivning og retspraksis om misligholdelse af kontrakter, eller omfatter ovennævnte kompensation kun godtgørelse af passagerernes dokumenterbare udgifter, som det transporterende flyselskab ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort i overensstemmelse med kravene i forordningens artikel 8 og 9, uden at de erstatningssøgende har påberåbt sig disse bestemmelser, eller kan disse to former for yderligere kompensation kombineres?</p>	GA	28.06.11
C-162/10	<p>Phonographic Performance (Ireland) Ltd mod Ireland og Attorney General</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 8 og 10 i Rådets direktiv 92/100/EF om udlejnings og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, som kodificeret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF.</p>	GA	29.06.11
C-135/10	<p>SCF - Consorzio Fonografici mod Marco del Corso</p> <p>Sagen vedrører: Finder Romkonventionen om forbundne rettigheder, TRIPS-aftalen (The agreement on Trade Related Aspects of intellectual Property) og WIPO-traktaten (World Intellectual Property Organization) om fremførelser og fonogrammer (WPPT) direkte anvendelse i Fællesskabets retsorden? Finder de nævnte internationale retskilder af ensartet karakter desuden direkte anvendelse i private forhold? Er de forskellige begreber om ”overføring til almenheden” i de nævnte konventioner de samme som i fællesskabsretten som omhandlet i direktiv 92/100/EF (om om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret) og 2001/29/EF (om om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet), og hvilken retskilde har i benægtende fald forrang? Udgør den gratis udbredelse af fonogrammer i en privat tandlægepraksis, hvor der udøves selvstændigt faglig økonomisk virksomhed, til gavn for praksissens kunder uafhængigt af deres egen viljeakt ”overføring til</p>	GA	29.06.11

	almenheden” eller ”tilrådighedsstillelse for offentligheden” i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b, i direktiv 2001/29/EF? Giver nævnte aktivitet med udbredelse for fonografiproducenterne ret til vederlag?		
C-212/08	<p>Zeturf Limited mod Den Franske Republik</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 49 EF og 50 EF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en eksklusivordning vedrørende hestevæddeløb uden for væddeløbsbanerne til fordel for en enkelt arrangør uden gevinst for øje, og som – uanset at den forekommer at være egnet til at opfylde formålet om at bekæmpe kriminalitet og dermed sikre beskyttelsen af den offentlige orden mere effektivt end andre mindre restriktive foranstaltninger – er ledsaget af en dynamisk handelspolitik fra arrangørens side for at bekæmpe risikoen for fremkomsten af uautoriserede spillesteder og med henblik på at kanalisere spillerne hen imod lovlige spilletilbud, og som følgelig ikke fuldstændigt opfylder formålet om at begrænse spillemulighederne? Med henblik på at afgøre, om en national lovgivning som den, der er gældende i Frankrig, som fastsætter en eksklusivordning vedrørende afholdelse af totalisatorvæddemål uden for væddeløbsbanerne til fordel for en enkelt arrangør uden gevinst for øje, er i strid med artikel 49 EF og artikel 50 EF, skal begrænsningen af den frie udveksling af tjenesteydelser da alene bedømmes på grundlag af restriktionerne for udbuddet af hestevæddemål online, eller skal hele hestevæddemålsektoren tages i betragtning, uanset hvorledes væddemålene udbydes og er tilgængelige for spillerne?</p>	Dom	30.06.11
C-388/09	<p>Joao Filipe da Silva Martins</p> <p>Mod Bank Betriebskrankenkasse - Pflegekasse</p> <p>Sagen vedrører: Er det foreneligt med bestemmelserne i Det Europæiske Fællesskabs primære og/eller sekundære ret vedrørende fri bevægelighed og social sikring for vandrende arbejdstagere (navnlig EF-traktatens artikel 39 og 42 og artikel 27 og 28 i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet), at en tidligere arbejdstager, som oppebærer pension fra både den tidligere beskæftigelsesstat og hjemstaten og i den tidligere beskæftigelsesstat har erhvervet ret til plejeydelse som følge af plejebehov, mister sin ret til plejeydelse efter at være vendt tilbage til sin hjemstat?</p>	Dom	30.06.11
C-485/09	<p>Viamex Agrar Handels GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas</p> <p>Sagen vedrører: Finder punkt 48, nr. 5), i kapitel VII i bilaget til Rådets direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17), som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport (EFT L 148 s. 52), anvendelse på togtransport? I de tilfælde, hvor en tilsidesættelse af direktiv 91/628 ikke har medført, at dyrene er døde, er retten da generelt forpligtet til at undersøge, om den kompetente myndighed i medlemsstaten har anvendt bestemmelsen i artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 om særlige</p>	Dom	30.06.11

	gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutionsordninger for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19) i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet?		
C-224/10	<p>Staatsanwaltschaft Baden-Baden Mod Leo Apelt</p> <p>Sagen vedrører: Henset til artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 91/439/EØF, hvorefter kørekort til kategori D kun kan udstedes til førere, der allerede har kørekort til kategori B, må en medlemsstat da i henhold til samme direktivs artikel 1 og artikel 8, stk. 2 og 4, nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat og omfattende kategori B og D – særligt for så vidt angår kategori D – hvis indehaveren af dette kørekort var blevet meddelt førerret til kategori B, før førerretten blev inddraget af en ret i den førstnævnte medlemsstat, mens førerretten til kategori D først blev meddelt efter denne inddragelse, og efter at det samtidigt nedlagte forbud mod udstedelse af nyt kørekort udløb? Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, må førstnævnte medlemsstat da nægte at anerkende nævnte kørekort - særligt for så vidt angår førerretten til kategori D – med henvisning til artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126/EF – hvorefter en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er inddraget på førstnævnte medlemsstats område – hvis førerretten til kategori B blev meddelt den 1. Marts 2006, førerretten til kategori D blev meddelt den 30. April 2007, og kørekortet blev udstedt sidstnævnte dato?</p>	GA	30.06.11
C-271/10	<p>Cvba Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs mod Belgische Staat</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, nu artikel 6, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret – ifølge hvilke bestemmelser ophavsmændene i det mindste skal oppebære et vederlag for offentligt udlån – til hinder for en national bestemmelse, der som vederlag foreskriver et fast beløb på 1 EUR pr. voksen person pr. år og 0,5 EUR pr. mindreårig person pr. år?</p>	Dom	30.06.11
C-463/10 P, forenet med C- 475/10 P	<p>Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: 1) Den appellerede kendelse afsagt den 14. juli 2010 af Retten (Første Afdeling) i sag T-570/08 ophæves i sin helhed. 2) Den af Kommissionen for Retten rejste formalitetsindsigelse afvises. 3) Europa-Kommissionens beslutning af 30. oktober 2008 vedrørende »påbud om oplysninger« i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 i sagen »Statsstøtte C 36/2007 — Tyskland; Statsstøtte til Deutsche Post AG« annulleres. 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	30.06.11

C-445/09	IMC Securities BV mod Stichting Autoriteit Financiële Markten Sagen vedrører: Skal kursmisbrugsdirektivets artikel 1, stk. 2, litra a), andet led, fortolkes således, at fremkaldelse af kursændringer inden for et tidsrum som her omhandlet ved hjælp af en flerhed af handlinger med et finansielt instrument, nærmere bestemt transaktioner eller handelsordrer [...], er omfattet af udtrykket ”sikrer ... at kursen ligger på et unormalt eller kunstigt niveau” for så vidt angår dette instrument?	Dom	07.07.11
C-140/10	Greenstar-Kanzi Europe mod Jean Hustin m.fl. Sagen vedrører: Skal artikel 94 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 (om EF-sortsbeskyttelse, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 873/2004) sammenholdt med artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 16, 27 og 104 i forordning nr. 2100/94, fortolkes således, at indehaveren eller licenstagere kan indlede søgsmål om krænkelse mod enhver, der foretager handlinger i forhold til det materiale, som en licenstag har solgt eller overdraget denne, når de begrænsninger, som i tilfælde af salg af dette materiale blev betinget i licensaftalen mellem licenstagere og indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen, ikke overholdes? Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, er det da af betydning ved efterprøvelsen af denne tilsidesættelse, hvorvidt de, der foretager de ovennævnte handlinger, kendte de i den pågældende licensaftale pålagte begrænsninger, eller behandles som om de havde kendt dem?	GA	07.07.11
C-214/10	Winfried Schulte mod KHS AG Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?	GA	07.07.11
C-197/10	Unio de Pagesos de Catalunya mod Administración del Estado Sagen vedrører: Er artikel 9, stk. 2, litra b), i kongeligt dekret 1470/2007 i overensstemmelse med artikel 42, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 (om om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik) ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001), idet førstnævnte bestemmelse gør muligheden for at opnå enkeltbetalingsrettigheder fra den nationale reserve betinget af, at der er tale om unge landbrugere, som har etableret sig første gang under et program for udvikling af landdistrikterne, der er indført på grundlag af Rådets forordning nr. 1698/2005 (om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL))?	GA	07.07.11

